

Overweging van 30 oktober 2022 (31ste zondag van het jaar C)

Het thema van vandaag is 'Ontvankelijk zijn'. Ik zocht het woord nog eens op - het betekent 'openstaan voor iets of iemand OF: vatbaar zijn voor'. Het komt natuurlijk van het werkwoord 'ontvangen'. Als we het over 'ontvangen' hebben, impliceert dat ook dat een ander geeft.

In de eerste lezing is God ontvankelijk voor alles en iedereen, hij straft niet of met mate, zijn goedheid laat hij schijnen op de wereld, de natuur en de mens. Hij wil een relatie met ons aangaan. Hoe kunnen we dat geloven? Het boek Wijsheid zegt: '*God houdt van alles wat Hij heeft gemaakt. Anders had hij het niet geschapen.*' Hij houdt dus ook van de zondaar, de arme, de mislukte, zelfs van de rijke die alles lijkt te hebben.

Kijk maar naar Zachaeus. Hij is een schatrijke tollenaar, uitgespuugd door de burgers, hij hoort er niet bij. Klein als hij is verstopt hij zich in een moerbeivijgenboom, wanneer Jezus in Jericho langs komt. Zachaeus is wel nieuwsgierig, wil Jezus ontmoeten maar ook eigenlijk niet (kijk maar naar zijn tegengestelde lichaamshouding op het gebrandschilderde raam).

In al die drukte merkt Jezus juist Zachaeus op, daar in die boom, hij ziet hem echt zoals hij is. Jezus maakt een uitnodigend gebaar: kom hier, naar beneden! Bij jou moet ik vandaag te gast zijn! Zachaeus verandert door die ontmoeting met Jezus van inzicht en in zijn hart: hij is ontvankelijk en komt tot ommekeer. Waar hij eerst oneerlijke dingen deed, mensen afperste, belooft hij nu de helft van zijn bezit weg te geven. Hij voelt zich gekend, gezien.

De omstanders hebben moeite met Jezus' keuze: ze zijn stiekem jaloers, denk ik, en morren: 'Zachaeus is toch fout! Is Jezus gek geworden dat hij rekening houdt met een zondaar!' Maar Jezus is gekomen om te zoeken wie verloren is; en hij kiest voor degene die ontvankelijk is voor redding.

Ontvankelijk zijn betekent: je overgeven - dat vraagt om lef! Kan ik bij twijfel geloven in God, in het goede, in die ander die anders is, maar ook gewoon een mens? Durf ik te ontvangen, wat er op me afkomt?

God vraagt ons vandaag open te staan zonder precies te weten: Wat wordt er van me gevraagd? Wat krijg ik ervoor terug? Hij vraagt ons om ontvankelijk te worden voor wat we kunnen betekenen.

Het is niet gemakkelijk om te veranderen, voor ons allemaal niet. Stellen we ons de vraag: Staan wij open voor anderen, zijn we ontvankelijk?

Laten we Jezus toe in ons dagelijks leven en proberen we zijn voorbeeld te volgen? Geven we aandacht aan wie hier nieuw is in de kerk; aan degenen die niet kunnen rondkomen en armoe lijden?

Gaan we het gesprek aan met de dakloze bij de supermarkt, op bezoek bij een alleenstaande, of ontvangen wij de asielzoeker die zijn weg moet vinden in onze stad? Ik moet bekennen dat ik dat te weinig doe. Wat kunnen we doen: 'Uit die boom komen!'

Ik zag deze week een ontroerende film, getiteld '*Father Stu*'. Het gaat over Stuart Long, een Amerikaanse jongeman, die boos is op alles en iedereen, een man van 12 ambachten, 13 ongelukken. Zijn jongere broertje is overleden, zijn carrière als bokser mislukt, de relatie met zijn ouders is ronduit slecht. Wat verandert zijn situatie? Hij

wordt verliefd op een katholiek meisje en gaat - met al zijn cynisme- naar de kerk. Na een motorongeluk laat Stuart zich dopen, aanvankelijk vanwege zijn vriendin. Later krijgt hij een roeping om priester te worden. Dat leidt tot veel tegenwerking en tegenslag: het seminarie acht hem te min en wil hem eerst niet toelaten. Wanneer hij eenmaal is toegelaten, krijgt hij een progressieve spierziekte. Het bisdom vindt dat hij zijn taak als priester zo niet goed zou kunnen vervullen. Stu incasseert veel, maar zijn lijden brengt hem bij de liefde en het verstaan van God. Hij wordt uiteindelijk priester en weet nog enkele jaren mensen te helpen en tot geloof te brengen. Father Stu was een inspiratie voor velen en is in 2014 op 50-jarige leeftijd overleden.

Twee uitspraken van Stu in de film troffen me erg en die wil ik met u delen. Hij zegt:

- *“De natuur kwijnt buiten weg iedere dag, maar onze innerlijke natuur vernieuwt zich iedere dag.”* Door ontvankelijk te zijn voor God krijgen we de kans om te leren hoe het leven altijd al bedoeld was. We kunnen veranderen, als we ook ernaar handelen.
- *“Dit leven is slechts een tijdelijke aandoening die ons voorbereidt op eeuwige glorie. We moeten niet bidden voor een gemakkelijk leven, maar voor de kracht een moeilijk leven te doorstaan. Want de ervaring van lijden is de meest volledige uitdrukking van Gods liefde. Het is een kans om dichter bij Jezus te zijn, die het lijden van ons op zich heeft genomen.”* We hebben allemaal een kruis te dragen. Het maakt ons menselijker,. Dat kruis dragen lukt ons, als we geloven in Gods redding en omzien naar elkaar.

Mogen we ontvankelijk worden, net zoals Zachaeus en Father Stu.

Mirjam Verstraelen